

РЕШЕНИЕ

№ 20806

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9083** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 405 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по жалба на „Карлсберг България“ АД, депозирана чрез адв. Б., срещу предписания по т. 1 и т. 2, дадени с протокол за извършена проверка № ПР 2428981/08. 08. 2024 г., съставен от инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – Б..

В жалбата се излагат съображения, че административният акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при неправилно приложение както на материалния, така и на процесуалния закон. Прави се искане за отмяна на дадените предписания.

В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли за отмяна на дадените предписания.

Ответникът по жалбата - Дирекция “Инспекция по труда” - [населено място], се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, като взе предвид становищата на страните, и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 08. 08. 2024 г. служители в отдел „БТКД“, в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Б., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на „Карлсберг България“ АД, обект на проверката Пивоварна /завод/ „П. пиво“, находящ се в Б., [улица] Офис, находящ се в Б., [улица], ет. 2, офис № 5.

При проверката било констатирано следното:

С Решение № 234/ 26. 04. 2023 г., постановено по гр. дело № 1056/2022 г. на Районен съд –

[населено място], влязло в сила на 13. 06. 2024 г., Е. Й. И. е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „Супервайзор – работа с дистрибутори“ в „Карлсберг България“ АД. На 17. 07. 2024 г. се е явил на работа в дружеството и на същата дата му била връчена нова длъжностна характеристика за длъжност „Супервайзор анализи“, при оформен отказ в присъствието на двама свидетели. И. собственоръчно е декларирал, че не е съгласен с новата длъжностна характеристика и желае да бъде възстановен на заеманата от него длъжност „Супервайзор работа с дистрибутори“.

В Съпроводително писмо на Изпълнителния директор на „Карлсберг България“ АД, приобщена към писмените доказателства по административната преписка във връзка с Призовка с изх. № 2428981/30. 07. 2024 г., се уточнява, че:

„Понастоящем в Дружеството има единствен служител на длъжност „Супервайзор анализи“ с място на работа Б., а именно лицето Е. И.. Същият е възстановен на работа, считано от 17. 07. 2024 г., с влязло в сила решение на съда. Тъй като заеманата от Е. И. длъжност преди прекратяването на трудови договор - „Супервайзор Работа с дистрибутори“ вече не съществува в Дружеството, поради факта, че е съкратена, служителят е възстановен на максимално сходна длъжност. Видно от длъжностната характеристика за длъжността „Супервайзор анализи“, целите на длъжността са анализиране на информация, свързана с продажбите и плащанията от дистрибутори в район Б.. Целите на длъжността „Супервайзор работа с дистрибутори“, на каквато е следвало да бъде възстановено лицето И., са: „Изграждане на дългосрочни и лоялни взаимоотношения с дистрибуторите в поверения му регион, с цел постигане на бюджетираните показатели за обеми продажби и пазарен дял, нетни приходи, плащане на време и изпълнение на всички дейности, свързани с търговската политика на компанията“.

Предвид това е направен извод, че „Карлсберг България“ АД, в качеството си на работодател, който самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, като в случая той отговаря на посочените в Кодекса на труда изисквания за работодател /по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда/, е осъществил нарушение на чл. 127, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, тъй като не е осигурил на Е. Й. И., през периода от 17. 07. 2024 г. до 31. 04. 2024 г., нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която са се уговорили, като не му е осигурил да изпълнява задължения като „Супервайзор работа с дистрибутори“ - работата, която е определена при възникването на трудовото правоотношение през този период от време.

2. При проверката по документи са разгледани писмени документи, от които е видно, че в предприятието има синдикална секция, която е редовно регистрирана към Синдикален регионален съюз на КТ „Подкрепа“ Б.. Синдикалната секция се представлява от лицето Е. Й. И., видно от Удостоверение, с рег. № 118 и рег. № 021, с валидност шест месеца, считано от 01. 07. 2024г.

Видно от имейл кореспонденция, която е между Е. И., Изпълнителния директор - В. П. и В. Б. /Председател на национална федерация „Хранителна и питейна промишленост“ „Подкрепа“/, провеждана на 29. 07. 2024 г., 30. 07. 2024 г. и 31. 07. 2024 г., на И. е разрешен отпуск по чл. 159 от Кодекса на труда и необходимост от предварителна информация, във връзка с това до кои звена на „П. пиво“ желае да има достъп за поискания период и с каква цел, като на същия е отказан достъп до предприятието и други места, където се извършва работа, както и до помещенията, ползвани от работниците и служителите на територията на предприятието. В кореспонденцията е поискан достъп до предприятието на конкретни дати, като темата на разговорите е запознаване с ключови клаузи от ФКТД от 2024 г. и разговор по проблеми, ако има такива и предложения, относно това, които да носят стойност на компанията. И. е посочил, че желае срещите бъдат

проведени в удобни за работниците часове в пределите на предприятието - пивоварната, находяща се на адрес - Б., [улица]. Отказан е достъп до предприятието и други места, където се извършва работа, както и до помещенията, ползвани от работниците и служителите на територията на предприятието.

Предвид това били издадени обжалваните предписания, като на „Карлсберг България“ АД е предписано:

1. „Карлсберг България“ АД [населено място], в качеството си на „работодател“, който самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, като в случая той отговаря на посочените в Кодекса на труда изисквания за работодател, да осигури на Е. Й. И., нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която са се уговорили, като му осигури да изпълнява задължения като „Супервайзор работа с дистрибутори“ - работата, която е определена при възникването на трудовото правоотношение, съгласно чл. 127, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда. Срокът за изпълнение е 13. 08. 2024 г.

2. „Карлсберг България“ АД [населено място], в качеството си на „работодател“, да осигури на Е. Й. И. - Председател на синдикална секция към СРС на КТ „Подкрепа“ Б. достъп до предприятието Пивоварна /завод/ „П. пиво“, находящ се в Б., [улица], а именно да посещава по всяко време, предприятието и другите места, където се извършва работата, както и в помещения, ползвани от работниците и служителите, съгласно изискванията на чл. 406, ал. 2, т. 1 от Кодекса на труда. Срокът за изпълнение е 13. 08. 2024 г.

В хода на съдебното производство е допусната до разпит свидетелката В. А., която сочи, че след възстановяването му на работа Е. И. не е допускан на територията на пивоварната. В качеството му на синдикален лидер е допуснат до пивоварната след сигнал до Инспекцията по труда. Пояснява също, че задълженията, които са съществували в предишната длъжностна характеристика, са били премахнати в новата.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, връзка с чл. 405 от КТ. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

С административния акт са приложени принудителни административни мерки /ПАМ/, регламентирани в разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. В тази норма е предвидено да се дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд.

Следователно, цитираната разпоредба оправомощава контролните органи на Инспекцията по труда да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. В горепосочените норми е регламентирана една правна възможност, за осъществяването на която законодателят е предоставил на административния орган да извърши преценка за всеки конкретен случай дали да приложи ПАМ или не, която преценка е израз на свободна воля и вътрешно убеждение в рамките на предоставената му от закона оперативна самостоятелност. Съгласно процесуалната норма на чл. 169 от АПК, административният съд, сезиран с жалба за незаконосъобразност на административен акт,

издаден при условията на оперативна самостоятелност, проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност при произнасянето си и спазил ли е при това произнасяне изискването за законосъобразност на административния акт.

В разглеждания случай оспорените принудителни административни мерки са приложени от длъжностни лица в Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], които са разполагали с оперативна самостоятелност, предоставена им по силата на чл. 404 от КТ. Следователно, административният акт е издаден при наличие на компетентност - в кръга на предоставените от закона правомощия.

Спазена е установената от закона форма - оспореният акт е писмен и е мотивиран, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Отразени са приетата за установена от административния орган фактическа обстановка и доказателствата, въз основа на които са установени фактите; цитирани са правните норми, послужили като основание за постановяване на оспорвания административен акт. Същият съдържа изискуемите от нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на съответствието на оспорените предписания с материалния закон, съдът съобрази следното:

По отношение на т. 1 от оспорваното предписание.

Разпоредбата на чл. 127, ал. 1, т. 1 от КТ, която е посочена в предписанието като нарушена, се отнася до задължението на работодателя да осигури на работника или служителя нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като му осигури работата, която е определена при възникване на трудовото правоотношение.

Съгласно чл. 404, ал. 2 от КТ, когато задължителното предписание по т. 1 на предходната алинея се отнася до отстраняване на нарушения на трудовото законодателство, то може да бъде дадено по искане на работника или служителя до предявяването на иск пред съда, след което въпросът може да бъде решен само от съда. В конкретния случай по делото няма доказателства, нито изложени твърдения, че Е. И. е подал иск по чл. 358 от КТ. Разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ предвижда 2-месечен срок за предявяване на иска по спорове за изменение на мястото и характера на работата.

П. по т. 1 от протокол за извършена проверка се явява измежду посочените в чл. 404, ал. 2 от КТ и е допустимо постановяването му само за срок до предявяване на иск пред съда. В случая предписанието не съдържа ограничение на срока, поради което създава предпоставки за колизия между правомощията на съда и тези на административния орган. Доколкото към момента на постановяване на настоящия съдебен акт е изтекъл давностният срок за предявяването на такъв иск по чл. 358 от КТ, то това предписание се явява в противоречие с материалноправните норми на КТ. В тази връзка е и съдебната практика – Решение № 2415/ 09.03.2015 г. по адм. дело № 9941/2014 г. на ВАС

По отношение на т. 2 от оспорваното предписание.

С чл. 406, ал. 2 от КТ на синдикалните организации са предоставени контролни права и това са част от правата на държавните контролни органи по чл. 402, ал. 1 КТ. Предоставените контролни права са тясно свързани със сигналната функция на синдикатите. Контролните права се разпростират спрямо всички предприятия, независимо от тяхната форма на собственост. Между тези права е и право на посещения на представителите на синдикалните организации /чл. 406, ал. 2, т. 1 от КТ/. То включва достъп до всички работни места в предприятията и други помещения, ползвани от работниците и служителите. Техни представители могат да ги посещават по всяко време - през всеки момент от работното време или в извънработно време когато неговите

специални цели налагат това. За представителите на синдикатите работодателят не може да установява време за помещения, нито да отказва посещението на същите в определени часове. Не била могли да направят и преценка дали посещението е свързано със синдикалната дейност, тъй като по сила на чл. 406, ал. 1 от КТ синдикалните организации имат право да сигнализируют контролните органи за нарушения на трудовото законодателство, както и да искат административно наказание за виновните лица, като именно за изпълнение на тези техни функции същите имат право по силата на чл. 406, ал. 2, т. 1 да посещават по всяко време предприятията и другите места, където се извършва работата, както и помещения, ползвани от работниците и служителите;

Когато представителите на синдикатите правят тези посещения, работодателите дължат необходимото съдействие при осъществяване на техните права. А дължимото съдействие в този случай се изразява в осигуряването на достъп на представителите на синдикалните организации до съответните работни места и помещения, за да могат на място да се запознаят непосредствено с условията на труда и спазването на трудово законодателство. В случая на представителя на КТ "Подкрепа" е бил отказан достъп на територията на предприятието на работодателя „Карлсберг България“ АД, поради което последният е допуснал нарушение на чл. 406, ал. 2, т. 1 от КТ. За предотвратяването на това нарушение, законосъобразно е издадено задължително предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ.

Не се споделя твърдението в жалбата, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с издаденото предписание по т. 2 от Протокол за извършена проверка № ПР 2428981/08. 08. 2024 г. Действително, дружеството не е уведомено, нито пък са изисквани да представи становище или доказателства във връзка с твърдението на сигналаподателя.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи, че не всяко нарушение на административнопроизводствените правила е съществено по смисъла на чл.146, т. 3 АПК, а само онова, което, ако не би било допуснато, производството пред административния орган би имало различен резултат.

В конкретния случай за нарушението по чл. 406 от КТ е достатъчно да се установи, че дружеството не е предоставило на Е. И., в качеството му на Председателя на Синдикален регионален съюз на КТ „Подкрепа“ - [населено място], достъп до помещенията на пивоварната на „Карлсберг България“ АД – [населено място].

За посоченото обстоятелството страните не спорят, а в хода на съдебното производство от оспорващото дружество не са представени доказателства, които да доведат до различен правен извод, а именно, че към датата на издаване на оспорваното предписание и към датата на определения срок за неговото изпълнение на Е. И. е предоставен достъп до всички работни места в „Карлсберг България“ АД в качеството му на представител на КТ „Подкрепа“.

Изложените твърдения, че по своята същност заявеното запознаване на работници и служители с проект на колективен трудов договор не представлява синдикална дейност, свързана с контролни функции по чл. 406, ал. 1, макар да се споделя от настоящия съдебен състав, е неотносимо в конкретния случай. Това е така, защото на първо място, законът не поставя ограничение във възможността на представител на синдикалната организация да посещава по всяко време предприятията и другите места, където се извършва работата, както и помещения, ползвани от работниците и служителите. В тази връзка не е необходимо представителят на синдикалната организация да обяснява причините за своето посещение, доколкото те следват изпълнението на техните функции по чл. 406, ал. 1 от КТ. На следващо място, от приложената по делото разменена кореспонденция по електронен път между Е. И. и представител на „Карлсберг България“ АД се

установява, че същият е поискал да посети помещенията на пивоварната, за да огледа работните места и да поговори със служителите и работниците. Заявил е също, че иска да огледа как протича работният процес. Поради това не може да се приеме, че заявеното желание да представителя на синдикалната организация не е свързано с предоставените му по силата на чл. 406, ал. 1 от КТ контролни функции.

Обстоятелството, че предписанието по т. 2 е изпълнено на 21. 08. 2024 г., като на Е. И. е предоставен достъп до пивоварната на основание чл. 406 от КТ, е не променя извода на съда за неговата законосъобразност, тъй като същото е издадено изцяло в съответствие с приложимата нормативна уредба.

Предвид изложеното, предписание по т. 1, дадено с протокол за извършена проверка № ПР 2428981/08. 08. 2024 г., съставен от инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – Б., следва да бъде отменено.

Неоснователна е жалбата срещу предписание по т. 2, дадено с протокол за извършена проверка № ПР 2428981/08. 08. 2024 г., съставен от инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – Б., поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на оспорващото дружество за присъждане на направените от него по делото разноски ще следва да бъде уважена съответно на уважената част от жалбата. Установено е, че дружеството е направило разноски в общ размер на 1585, 55 лева, от които 50 /петдесет/ лева държавна такса и 1535,55 лева /хиляда петстотин тридесет и пет лева, петдесет и пет стотинки/ лева – заплатено адвокатско възнаграждение. Направеното възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар не се споделя от настоящия съдебен състав, предвид фактическата и правна сложност на делото, проведения брой на съдебните заседания и проявената активност на адв. Б.. Заплатеното адвокатско възнаграждение от 1535, 55 лева с ДДС е малко над минималния размер, определен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 9. 07. 2024 г. за възнагражденията за адвокатска работа, поради което не следва да бъде редуцирано. Съобразно уважената част от жалбата, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващото дружество сумата от 792, 78 лева /седемстотин деветдесет и два лева, седемдесет и осем стотинки/.

Предвид изхода на спора, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, съразмерно отхвърлената част от жалбата. Размерът на възнаграждението, определен на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от НЗПП, възлиза на 150 лева, като съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените съдебни заседания, както и процесуалната активност на процесуалния представител на ответника. Юрисконсултското възнаграждение следва да бъде редуцирано до 75 /седемдесет и пет/ лева, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Предвид обстоятелството, че с Разпореждане № 23933/ 19. 11. 2024 г. съдът неправилно е конституирал като заинтересована страна по делото Е. Й. И., съдебният акт в тази част следва да бъде отменен, като се заличи Е. И. като страна по делото.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 23933/ 19. 11. 2024 г. по адм. дело № 9083/ 2024 г. по описа на Административен съд – София град в частта, с която Е. Й. И. е конституиран като заинтересована страна по делото и **ЗАЛИЧАВА** Е. Й. И. като страна по делото.

ОТМЕНЯ Предписание по т. 1, дадено с протокол за извършена проверка № ПР 2428981/08. 08. 2024 г. на инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Карлсберг България“ АД срещу Предписание по т. 2, дадено с протокол за извършена проверка № ПР 2428981/08. 08. 2024 г. на инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място]..

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] да заплати на „Карлсберг България“ АД направените по делото разноски в размер на 792, 78 лева /седемстотин деветдесет и два лева, седемдесет и осем стотинки/.

ОСЪЖДА „Карлсберг България“ АД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] сумата в размер на 75 /седемдесет и пет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО в частта, с която Е. И. е заличен като страна по делото, може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му.

РЕШЕНИЕТО в останалата част може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: